



Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia Septem Sacramentorum Atque Justitiæ De Restitutione
Excerptæ

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Quando restitudenum. n. 458.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41194

XX.
alterij,
s, &
dustu
palpe
lonast
er resti
: quia
e, non
es, sive
est im
eribus,

quandiu consuetos redditus, onera, &c. ut
hic quantum fieri potest, da mna compensentur;

Quando.

CONFERTIA. XXXXII.

Poenitens obnoxius restitutio eam pro-
crastinat de anno in annum, usque du-
veniat ad mortis articulum, in quo constitutus § 5.
posset quidem facere restitutionem per se, ta-
men potius vult eam in testamento hæredibus
committere: an possit absolvi à Confessario
ipsi assistente.

¶. Talem poenitentem obligatum fuisse ad
restitutionem faciendam. I. quoad actum in-
ternum, sive voluntatem restituendi, à primo
instanti, quo agnoscit, se esse possessorem rei
alienæ. II. Quoad actum externum seu rea-
lem restitutionem, pro prima commoda op-
portunitate, quam habuit. III. Adeoque ob-
ligari ad lucrum interim Creditori cessans, ac
damnum emergens. IV. Nec posse absolvi,
priusquam hæc omnia restituat, si sic restitu-
do: i a per omnia communis.

Ratio primæ partis est: Quia præceptum
restituendi, seu rem alienam non detinendi in-
vito domino, est negativum, ac consequenter
pro semper obligat: ergo si non in re, saltem
in votu ac proposito, tenetur statim in primo
instanti mathematico ad restitutionem; alias
manet semper in proposito peccandi.

Ratio secundæ partis est: quia restitutio rea-
lis

459. lis est quidam actus politus externus , requiriens moram temporis ad sui executionem : igitur necesse est , ut præceptum reatuendi realiter obliget pro primo instanti , morali seu prima habita commoditate debitori possibili .

Ratio tertiae partis ex dictis constat : quia scilicet possessio malæ fidei obligatur Creditori ad lucrum cessans ac dannum emergens :

460. talis autem est possessio malæ fidei , qui scit ,

461. se esse obnoxium restitutio[ni] : igitur , &c . Ratio denique 4tae partis inde sumitur , siquidem talis dicitatio solutionis est signum pœnitentem non habere omnimodam voluntatem restituendi , sed solummodo conditionatam , scilicet si moriatur : haec autem intentio non sufficit ad veram pœnitentiam ; quia includit animum ulterius peccandi , si eum contigerit non mori : igitur , &c .

462. Deinde sanus potens restituere , ac nolens , non debet absolviri : ergo minus , qui mortuus proximus est , quia is vel maximè salutem animæ suæ procurare debet . Denique experientia constat , similes debitorum restitutio[nes] (maximè si sint occultæ) vel nunquam , vel non nisi tardissimè ab heredibus fieri .

CONFERTIA. XXXXIII.

463. Obnoxius restitutio[ni] eam facere nequit nisi cum periculo animæ suæ vel suorum , vita

CJ.